

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9391 af 24/04/2025 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2024-10902

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2024-10902

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2024-10902

Medier får ikke kritik for omtale af ejendomshandel

I artikler bragt i august 2024 omtalte Århus Stiftstidende, Fredericia Dagblad og JydskeVestkysten en udlejningsvirksomheds opkøb af en tidligere rockerborg. I artiklerne havde medierne gengivet de tidligere ejerforhold i udlejningsvirksomheden, herunder en tidligere fodboldspiller, som meget kortvarigt var ejer af virksomheden ved at have været indsat som stråmand uden hans viden herom. Den tidligere fodboldspiller klagede til Pressenævnet over artiklernes vinkling. Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at det i artiklerne korrekt var gengivet, hvem den nuværende ejer af udlejningsvirksomheden var, at det fremgik klart af artiklerne, hvor oplysningerne i sagen stammede fra, og at det fremgik, at den tidligere fodboldspiller var indsat som stråmand i virksomheden uden hans viden herom, og at kurator i det efterfølgende konkursbo vurderede, at han havde handlet i god tro.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen *"Millionsvindel, fængselsdom og en landsholdsspiller: Her er historien om rockerborgs nye ejere med tråde til Fredericia"*, som blev bragt af Fredericia Dagblad den 20. august 2024 på frdb.dk, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over artiklens vinkling.

1 Sagsfremstilling

Den påklagede artikel

Fredericia Dagblad bragte den 20. august 2024 artiklen *"Millionsvindel, fængselsdom og en landsholdsspiller: Her er historien om rockerborgs nye ejere med tråde til Fredericia"* på frdb.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

"Hells Angels' rockerborg i Lystrup er solgt. Men de nye ejere af ejendommen i 'Gun City' gemmer ligesom forgængerne på en spektakulær historie med et persongalleri, der tæller alt fra konkurskarantæner til en fængselsdom for grov millionsvindel og et familiedrama med en kendt fodboldspiller i centrum."

Af artiklen fremgår følgende:

"ALARM 112: Hells Angels-rockerborgen i Lystrup er så godt som solgt til udlejer af erhvervs ejendomme [Selskab A], der køber klubhuset for 4,9 millioner kroner.

Det betyder, at HA-rockerne smutter efter knap 10 år i forstaden kendt som 'Gun City' med en profit på cirka 3,7 millioner kroner.

Men hvem er de nye ejere - og hvad vil de egentlig med den gamle rockerborg, som siden september sidste år har været underlagt et politiudstedt opholdsforbud grundet den verserende og voldelige konflikt mellem Hells Angels og Loyal to Familia?

Århus Stiftstidende har forsøgt at række ud til både den nuværende ejer fra Fredericia, [Person A], samt en række tidligere ejere af virksomheden, der tjener penge på at eje og udleje erhvervsjendomme.

Størstedelen har ikke været til at få fat på, mens en enkelt ikke har ønsket at være med. Men der skal heller ikke mere end et enkelt opslag i CVR-registret til, før historien om konkurskarantæner og svindel i millionklassen nærmest fortæller sig selv.

Men du skal holde tungen lige i munden, når du læser med her.

Stråmænd, storsvindlere og et netværk af boligspekulanter

[Selskab A] er stiftet i 2018 af det i dag konkursramte [Selskab B] (senere [Selskab C] red.), som udover at have haft den dømte finanskrisespekulant [Person B] siddende i direktørstolen har været ejet af Hellerup-revisoren [Person C].

Og allerede her bliver det interessant.

For tilbage i 2020 blev han idømt konkurskarantæne på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse i et af [Selskab C]s søsterselskaber, som endte med at gå konkurs med en gæld i millionklassen til det offentlige.

[Person C] påstod dog senere i et skriftligt svar til Berlingske, at han reelt bare var en slags stråmand, og at det i stedet var førnævnte [Person B], der reelt stod for handlerne.

- Hvis jeg skal kritiseres for noget, må det være, at jeg ikke har haft nok kontrol og indsigt i ejendomsselskaberne, lød det fra [Person C], der også understregede, at han fortrød tilliden til [Person B].

[Person B] svarede aldrig selv på kritikken, men Berlingskes dækning viste, at de to mænd var blandt hovedpersonerne i et netværk af ejendomsspekulanter.

Netværket blev kritiseret for at handle med hinanden til kunstigt høje priser og efterlod sig et spor af vrede lejere og mindre virksomheder, der havde slået sig økonomisk på at leje sig ind i netværkets boliger, som endda i flere tilfælde blev forbudt at opholde sig i på grund af sundhedsfare.

Fodboldspiller i familiedrama om svindel i millionklassen

Nå, tilbage på sporet af selskabet, [Selskab A], der nu har købt rockerborgen i Lystrup.

[Person C] sidder nemlig kun på selskabet kort tid, før den den i dag pensionerede fodboldspiller [Klager], der særligt er kendt som klubikon i [Fodboldklubben] og nåede en enkelt A-landsholdskamp, overtager i september 2018.

I hvert fald for en kort stund. Blot en måned senere skifter virksomheden nemlig igen hænder. Denne gang til [Klager]s i dag eks-svoger, [Person D]. Og dén relation gemmer på lidt af en historie.

Her blev der nemlig i samme periode lavet en lignende 'finte' i et andet selskab, [Selskab D], hvor [Klager] på papiret erstattede svogeren [Person D], fordi sidstnævnte var idømt en konkurskarantæne.

Og i 2019 ramlede det hele så for fodboldspilleren, da man i blandt andet Avisen Danmark kunne læse overskriften 'kendt fodboldspiller involveret i svindelsag'.

[Klager], der reelt blot skulle have været indsat af svogeren som stråmand uden fodboldspillerens viden herom, endte derfor med at slippe for nogen form for straf i sagen, fordi kurator i konkursboet endte med at vurdere, at fodboldspilleren havde handlet i god tro.

Eks-svogerens [Person D] slap dog ikke så let og blev i stedet ved Retten i Odense idømt 2 år og seks måneders fængsel for alt fra underslæb til dokumentfalsk og bedrageri af særlig grov beskaffenhed, da Retten i Odense fandt det bevist, at han have misbrugt sin eks-svogers navn og tillid til at føre en række fynske boligforeninger samt [Selskab E] ved Aarhus bag lyset og snydt dem for knap fem millioner kroner.

Mystik og tavs ny ejer

Som du nok kan gætte, var [Selskab A] ikke på den i dag 47-årige [Person D]s hænder længe, efter han jo som nævnt rendte ind i en konkurskarantæne tilbage i 2018.

I en måneds tid var det derfor en gammel kending i form af [Person C], der overtog selskabet, før den nuværende ejer, 64-årige [Person A] fra Fredericia, trådte ind i billedet.

Sidstnævnte havde ingen erfaring med virksomhedsledelse, før han den 3. januar 2019 indtrådte som direktør og ejer af [Selskab A] samt tre andre selskaber med relation til det brogede persongalleri bestående af spekulanter, dømte svindlere og tidligere A-landsholdspillere, som vi netop har gennemgået.

Det har ikke været muligt at få fat på [Selskab A]s ejer [Person A] i forbindelse med artiklen her.

Vi ville blandt andet gerne have hørt ham, hvad hans relation til [Person D] er, og hvorfor han overtog selskabet fra ham tilbage i begyndelsen af 2019, kort tid efter at [Person D] var blevet idømt en konkurskarantæne.

Vi ville selvfølgelig også gerne have hørt ham nærmere ind til tankerne bag købet af rockerborgen, hvad han har af planer for ejendommen, og hvad han har gjort sig af tanker om, at handlen ender med at berige en rockerklub.

Det har heller ikke været muligt at træffe [Person D], mens [Klager] ikke har ønsket at medvirke.

Stiften har til gengæld talt med [Person C], der ikke ønsker at gå i for mange detaljer til citat, men gerne vil understrege, at han 'ikke har haft noget at gøre med selskabet siden januar 2019'.

Til artiklen er indsat en billedfrise med [Person D], [Klager] og facaden på den omtalte ejendom. Billederne er ledsaget af følgende billedtekst:

"Historien om de nye ejere af Hell's Angels' gamle rockerborg i Lystrup gemmer på alt fra en kendt tidligere fodboldspiller, der har repræsenteret det danske A-landshold, til konkurskarantæner og en fængselsdom for millionsvindler."

Efter offentliggørelsen

[Klager] ved [Svigerfaren] skrev efter offentliggørelsen af artiklen med Fredericia Dagblad via sms om sine indsigelser mod omtalen. Pressenævnet har modtaget kopi af korrespondancen.

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 25. august 2024.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Vinkling

[Klager] har anført, at artiklens overskrift og underrubrik i sammenhæng med billederne efterlader læserne med det ukorrekte indtryk, at han og [Person D] er de nye ejere af den omtalte ejendom.

I den forbindelse har [Klager] henvist til, at artiklen indeholder en billedfrise af ham i en fodboldtrøje, den mandatsvigs-dømte [Person D] og en rockerborg i Lystrup. Anvendelsen af formuleringen ”nye ejere” i overskriften vil uvilkårligt få læserne til at tro, at det er de to afbildede personer, som udgør det nye ejerskab.

Fredericia Dagblads fremstilling er efter [Klager]s overbevisning en helt urimelig og tendentiøs fremstilling, idet han på ingen måde har været involveret i købet, endsi­ge har haft nogen form for kendskab til det. [Klager] har endvidere ikke haft nogen form for kontakt til [Person D] eller hans familiemedlemmer siden 2019, og [Klager] har ej heller på noget tidspunkt – dengang som nu – haft kendskab til det persongalleri, som op­rulles i selve artiklen, udover [Person D].

Som udgangspunkt kan læserne således ikke udlede, om det eksempelvis er [Klager], der har konkurskarantæne eller en fængselsdom for millionsvind­el, og omtalen er således krænkende og potentielt skadelig for [Klager]s omdømme.

[Klager] har oplyst, at han som professionel fodboldspiller i blandt andet Holland bad sin daværende svoger, [Person D], som på dette tidspunkt var ustraffet, om at varetage sine økonomiske interesser. Uden [Klager]s viden oprettede [Person D] en række selskaber i [Klager]s navn og indsatte ham – stadig uden at orientere [Klager] herom – som direktør i nogle af selskaberne, idet [Person D] selv var ramt af konkurskarantæne. Han brugte blandt andet selskaberne til at begå omfattende svindel. Da sagen kom til [Klager]s kendskab i efteråret 2019, blev [Person D] omgående politianmeldt af [Klager] og bortvist. Boligforeninger mistede flere millioner ved bedragerierne, og [Klager] selv mistede et anseeligt millionbeløb og var tæt på personlig konkurs. Kurator i boet fandt ikke anledning til at indlede en sag om konkurskarantæne mod [Klager]. Fyns Politi har aldrig sigtet [Klager], som alene har været afhørt som vidne/forurettet i sagen. [Person D] blev idømt en længere, ubetinget fængselsstraf for mandatsvig.

[Klager] har ikke mindst på baggrund af historikken fundet overskriften stærkt krænkende og unødigt skadelig for hans omdømme. Læserne kan således få den opfattelse, at [Klager] ikke blot er ny ejer af rockerborgen, men at købet er sket i forening med [Person D], underforstået at [Klager] og [Person D] igen er et nyt makkerpar. [Klager] må kunne forvente af en stor og professionel medie­koncern som JFM, at man i netop kriminalreportager udviser særlig påpasselighed ved brugen af overskrifter. De anvendte billeder i billedfrisen blev i stor grad anvendt under den massive medieomtale, som fandt sted i 2019. Læserne kan således let identificere [Klager] alene ud fra billedet. Artiklen blev også publiceret som låst, således at en stor del af læserne har været afskåret fra at få en faktisk korrekt udgave af sandheden i forhold til den urimelige og misvisende overskrift på forsiden.

Forud for artiklens publicering blev [Klager] kontaktet via Messenger af journalist [Journalisten] fra Århus Stiftstidende, som ønskede at tale med ham til baggrund om familien [Familienavnet]. [Klager] oplyste ham om, at han intet kendskab havde til den konkrete sag, at han ikke i årevis havde haft kontakt til familien, og at han ikke ønskede at medvirke og frabad sig omtale, idet han på ingen måde havde været impliceret af købet af rockerborgen. Der må efter [Klager]s opfattelse være tale om ond tro, når man på trods af disse oplysninger fabrikere de nævnte overskrifter.

Den 20. august 2024 kl. 08.59 – altså halvanden time efter publiceringen af artiklen på stiften.dk – blev [Ansvarshavende chefredaktør], ansvarshavende chefredaktør for JFM, herunder Fredericia Dagblad, via sms fra [Klager]s svigerfar, [Svigerfaren], gjort opmærksom på den urimelige fremstilling på forsiden:

”Kære [Ansvarshavende chefredaktør]

Jeg retter henvendelse til dig på vegne af min svigersøn, [Klager], som er forhindret i selv at agere.

Stiften.dk bringer idag på forsiden en artikel, hvori man klart får det indtryk, at han er involveret i en sag om køb af en rockerborg.

Det sker uagtet af, at han flere gange til journalisten har forklaret, at han ikke har haft kontakt med [Person D] i årevis efter den famøse sag.

Han har absolut intet at gøre med denne nye sag og frabad sig derfor omtale.

Forsiden er efter vores opfattelse en klar overtrædelse af de presseetiske regler, idet man med foto af [Klager], billedtekst, rubrik og underrubrik bibringer læserne det indtryk, at [Klager] er involveret i handlen.

Til din orientering vil sagen blive indklaget for Pressenævnet.

Venlig hilsen

[Svigerfaren]”

Henvendelsen, som skete på vegne af [Klager], da han var afskåret fra at handle af forretningsmæssige årsager, forblev ubesvaret.

Den 26. august 2024 – efter at klagen var blevet afsendt til Pressenævnet – skrev chefredaktør for Århus Stiftstidende [Chefredaktøren] følgende i en sms til [Svigerfaren]:

”Hej [Svigerfaren]

Tak for mailen som jeg har fået videresendt fra [Ansvarshavende chefredaktør]. Jeg er bestemt ikke enig med dig i at man får det indtryk, at [Klager] er indblandet i den nye sag om køb af rockerborgen. Tværtimod står der i artiklen, at han var helt uskyldig i den gamle sag. Så de folk, der eventuelt vil kunne huske sagen på grund af det specielle navn [Person D], vil så blive mindet om at [Klager] ikke havde skyld i den sag. Af underrubrikken fremgår det også, at det et familiedrama som [Klager] var en del af og ikke købet af rockerborgen. Jeg anerkender dog, at billedteksten var upræcist formuleret, og den har jeg derfor ændret, så der ikke står noget der kan misforståes.

De bedste hilsner

[Chefredaktøren]”

Den 27. august 2024 erkendte [Chefredaktøren] i en mail til [Svigerfaren], at overskriften var ”strammet”, og at billedvalg og overskrift derfor ville blive ændret:

”Kære [Svigerfaren]

Vi har diskuteret sagen internt, og vi fastholder, at vi ikke på nogen har overtrådt de presseetiske regler. Alt indhold er faktuel korrekt, og hvis [Klager] havde villet udtale sig, ville han kunne have påvirket historien og rubrikken.

Når det er sagt, så giver jeg dig ret i, at tonen i rubrikken er strammet, mere end det vi normalt gør i Århus Stiftstidende og JV.

Derfor har jeg også besluttet, at vi ændrer billedvalg og rubrik på historien.

De bedste hilsner

[Chefredaktøren], chefredaktør Århus Stiftstidende”

Syv dage efter publicering blev således overskrift og billedfrise ændret på stiften.dk. På det tidspunkt var skaden allerede sket, og artiklen var ”gledet helt ud” af sitet. Mens overskrift, billedfrise og billedtekst således er blevet rettet på stiften.dk, er de forblevet uændret på Fredericia Dagblad og JydskeVestkysten, hvor artiklen også blev bragt.

[Klager] har bemærket, at han er enig med Fredericia Dagblad i, at salget af rockerborgen kan have en vis samfundsmæssig interesse for befolkningen i lokalområdet. Efter [Klager]s opfattelse kunne mediernes samfundsmæssige forpligtelse fint være løftet uden hans tilstedeværelse i overskrift og billedfrise.

Det er ganske urimeligt, at Fredericia Dagblad ligefrem tillægger [Klager] en central rolle som ejer og direktør i [Selskab A] og bruger det som begrundelse for, at han skal bringes ind i artiklen om køb af rockerborgen. Fredericia Dagblad er ganske velinformeret om, at [Klager] blev indsat i selskabet i en måned for seks år siden og uden hans vidende af [Person D]. At betegne det som en central rolle i forhold til køb af rockerborgen seks år senere er efter [Klager]s opfattelse direkte uanstændigt.

[Klager] har bemærket, at [Person D]s eventuelle rolle/ageren i selve købet af rockerborgen på ingen måde er belyst endsige dokumenteret i artiklen. [Person D]s eventuelle arbejdsmæssige relationer til [Selskab A] i artiklen dokumenteres heller ikke. Der dokumenteres alene, at den nuværende ejer af selskabet overtog dette for fem år siden fra [Person D].

Det forhold, at [Klager] for fem år siden proaktivt valgte at udtale sig til visse medier om den dybt ulykkelige sag, han var havnet i, kan på ingen måde forklare eller begrunde, at JFM nu kan fabrikere misvisende og krænkende overskrift og billedfrise. Det fratager på ingen måde JFM's medier for publicistisk og etisk ansvar, at [Klager] ikke ønskede at medvirke i en artikel. Som [Klager] forklarede journalisten, kendte han intet til sagen om rockerborgen, og han har således svært ved at forstå, hvad det konkret er, Fredericia Dagblad mener, at han kunne have bidraget med.

Afslutningsvis har [Klager] bemærket, at denne sag hurtigt og bekvemt kunne have fundet sin afslutning, hvis chefredaktionen på JFM havde ageret agilt på hans første henvendelse umiddelbart efter publicering. I stedet ventede Århus Stiftstidende en uge med at fjerne [Klager]s billede fra billedfrisen og ændre overskriften og billedtekst på stiften.dk. Det skete i erkendelse af, at billedteksten var ”upræcis” og overskriften var ”strammet mere end normalt” på mediet. Ikke desto mindre er overskrift, billedfrise og billedtekst som nævnt ikke ændret i Fredericia Dagblad og JydskeVestkysten, hvilket forekommer [Klager] at være blottet for enhver form for journalistisk og presseetisk stringens.

2.2 Fredericia Dagblads synspunkter

Vinkling

Fredericia Dagblad har indledningsvis oplyst, at artiklen omhandler en ejendomshandel, hvor en tidligere HA-rockerborg var blevet opkøbt. Rockerborgen var blevet opkøbt af [Person A] via firmaet [Selskab A]. Når man ser nærmere på handlen, bliver det hurtigt tydeligt, at sagen har tråde til tidligere svindelsager, som er omtalt i Fredericia Dagblad.

Historien er vigtig ud fra et samfundsmæssigt perspektiv og har indlysende offentlig interesse, da den tegner et billede af en branche, der ofte er på kant med loven og opererer med store pengesummer. Rockerborgen har yderligere været meget omtalt og har i et år været ramt af et af politiet udstedt opholdsforbud. Nu er den solgt, og naturligvis har det interesse i lokalområdet. Ikke mindst ud fra et tryksperspektiv, når det er en rockerklub, som er sælger. Offentligheden har en naturlig interesse i, hvem den nye ejer er.

Det har på intet tidspunkt været Fredericia Dagblads hensigt at give indtryk af, at [Klager] var ny ejer af rockerborgen, og det sker heller ikke i artiklen. Der er tale om en baggrundsartikel, hvor de nye ejeres historie oprulles. I en del af den historie indgår [Klager]. På intet tidspunkt har Fredericia Dagblad påstået, at [Klager] har gjort noget ulovligt eller er køber af rockerborgen. Tværtimod har Fredericia Dagblad brugt plads på netop at understrege, at [Klager] ikke blev hverken dømt eller tiltalt for noget i den forbindelse. Billedfrisen er lavet, så billedet af [Person D] er klart det største, da det er ham, der er hovedpersonen i historien. Derudover er der et mindre billede af [Klager], da mange vil kunne huske, at han tidligere har været ufrivilligt indblandet i en kriminalsag med [Person D].

I billedfrisen fremhævede Fredericia Dagblad de tre mest interessante ting fra selskabets baggrundshistorie, hvilket tilfældigvis inkluderer et familiedrama med en tidligere offentligt meget kendt fodboldspiller i centrum. En fodboldspiller, der i øvrigt selv var med til at fortælle offentligheden om den rette sammenhæng til JFM, dengang sagen stod på. [Klager] var dengang stadig aktiv som fodboldspiller og er nu stoppet efter at have repræsenteret det danske landshold, to superligaklubber i Danmark og to klubber i den bedste hollandske række. Altså en i offentligheden yderst kendt person, som må påregne opmærksomhed i højere grad end ikke offentligt kendte personer.

Det er derfor Fredericia Dagblads opfattelse, at det i høj grad er en relevant vinkel, at [Klager] tidligere blev indsat som stråmand, især fordi lige præcis den historie ifølge retten og i øvrigt [Klager] selv er et eksempel på, hvordan koncernen har benyttet stråmænd.

Århus Stiftstidende, der bragte artiklen først, var under mediets research af historien i kontakt med [Klager] og fik her oplyst, at han ikke ønskede at udtale sig. Det respekterede Århus Stiftstidende naturligvis. Da Århus Stiftstidende siden besluttede at bringe baggrundshistorien, kontaktede mediet igen [Klager], fordi Århus Stiftstidende mente, at det var fair at fortælle ham, at der nu kom en baggrundshistorie, hvori hans navn optrådte, men også for at berolige ham om, at Århus Stiftstidende naturligvis ville oplyse, at han var uden skyld i den gamle sag.

[Klager] fik herefter artiklen til gennemlæsning, men han havde fortsat ingen kommentarer – ud over en påstand om, at artiklen indeholdt flere faktuelle fejl. De fejl tilbød Århus Stiftstidende naturligvis omgående at rette, men [Klager] vendte aldrig tilbage med konkrete oplysninger. Det beviser, at Århus

Stiftstidende på ingen måde har ønsket at spille med lukkede kort eller på en eller anden måde forsøgt at narre [Klager], som han ellers giver indtryk af i klagen.

Det er korrekt, at Århus Stiftstidendes chefredaktør, [Chefredaktøren], først på sms og siden på mail har været i kontakt med [Svigerfaren], der har ført korrespondancen for [Klager]. I den forbindelse tilkendegav Århus Stiftstidende, at mediets ”normale stil” i de tre dagblade ikke var at anvende et billede af [Klager] i overskrift og billede. Det er imidlertid alene et spørgsmål om redaktionel stil og er ikke relevant i relation til retningslinjer for god presseskik.

Det er også korrekt, at Århus Stiftstidende to gange har ændret i billedtekst og overskrift. Det kan ikke lade sig gøre i printmedier, når først artiklen er trykt, men ændringer er i en digital medievirkelighed slet ikke unormalt og kan ikke tages som udtryk for en erkendelse af fejl. I dette tilfælde er ændringerne alene sket efter ønske fra [Svigerfaren] og styrker Århus Stiftstidendes argumentation om, at mediet på intet tidspunkt har været i ond tro eller har ønsket at fremstille [Klager] ufordelagtigt. Fredericia Dagblad skelner aldrig mellem, om en historie er bag betalingsmur eller ej. De journalistiske og etiske krav er naturligvis de samme.

Som anført tidligere var det en baggrundshistorie om firmaet, som ejer rockerborgen. De nye ejere er [Selskab A], og den historie spiller [Klager] faktisk en markant rolle i, idet han – endda som en ret central karakter – indgår i historien om de nye ejere af rockerborgen. Han er både tidligere ejer og direktør, ligesom han har været hovedkilde til et større antal artikler i JFMs medier om sagen. Det betyder naturligvis også, at mange læsere vil kunne huske, at [Klager] havde tætte relationer til [Person D], og derfor er det journalistisk relevant at bringe et billede af dem begge, og naturligvis med [Person D] som det bærende billede. Det er helt naturligt, at medier bringer billeder af centrale aktører i de historier, der publiceres.

[Klager]s rolle i historien er ikke noget, som Fredericia Dagblad har tillagt ham. Det er et faktum. Fredericia Dagblad har bragt langt over 20 artikler om konkurrentsagen, hvor [Klager] naturligt er omtalt flere gange, ligesom han gentagne gange har udtalt sig om sagen til Fredericia Dagblad. Det er naturligvis langt fra det samme som, at [Klager] er skyldig i lovovertrædelser eller i øvrigt kritisabel adfærd, men det har Fredericia Dagblad på intet tidspunkt påstået. Fredericia Dagblad har gentagne gange skrevet, at [Klager] var uvidende om sin rolle i sagen, og det gjorde Fredericia Dagblad også meget tydeligt i den påklagede artikel.

Som tidligere anført har Århus Stiftstidende gentagne gange forsøgt at få [Klager] i tale, men han har hele vejen igennem afvist at tale med mediet og desuden på Messenger frabedt sig enhver form for omtale med henvisning til advokater, svigerfar osv. Århus Stiftstidende kan ikke vide det, men det er ikke utænkeligt, at overskrift- og billedvalg havde været anderledes, hvis [Klager] havde talt med Århus Stiftstidende eller Fredericia Dagblad.

Afslutningsvis har Fredericia Dagblad fastholdt, at artiklen er publiceret i overensstemmelse med god presseskik, idet [Klager] ikke kan påvise faktuelle fejl eller overtrædelser af retningslinjer for god presseskik.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jørgen Steen Sørensen, Jørn Mikkelsen, Maria Becher Trier og Søs Lykke Sloth.

God presseskik

Vinkling

[Klager] har klaget over, at artiklens overskrift og underrubrik i sammenhæng med billederne efterlader læserne med det ukorrekte indtryk, at han og [Person D] er de nye ejere af den omtalte ejendom. Han har endvidere klaget over, at artiklen også i øvrigt er unødigt krænkende for ham.

I den forbindelse har [Klager] henvist til, at artiklen indeholder billeder af ham i en fodboldtrøje, den mandatsvigs-dømte [Person D] og en rockerborg i Lystrup. Anvendelsen af formuleringen ”nye ejere” i overskriften vil uvilkårligt få læserne til at tro, at det er de to afbildede personer, som udgør det nye ejerskab.

Det følger af retningslinjer for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, skal det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Præsentation af redaktionelt indhold i tekst, lyd eller billede skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse, jf. punkt A. 1 og A. 6.

Det følger videre af retningslinjer for god presseskik, at det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse. Privatlivets fred må ikke krænkes, medmindre klar almen interesse berettiger offentlig omtale, jf. punkt B. 1.

Pressenævnet bemærker, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

Det er Pressenævnets opfattelse, at offentlige personer i højere grad end privatpersoner må acceptere at være genstand for en kritisk medieomtale.

Pressenævnet finder efter en samlet vurdering, at Fredericia Dagblads omtale af [Klager] i sammenhæng med omtalen af ejendomshandlen ikke overskrider rammerne for redigering, og at omtalen af [Klager] ved navn og billede ikke kan anses for at indebære en krænkelse af hans privatliv. Nævnet har lagt vægt på, at det i artiklen korrekt er gengivet, at den nuværende ejer af virksomheden [Selskab A] er [Person A], der som udlejer af erhvervsejendomme har købt den i artiklen omtalte ejendom, og at det fremgår klart af artiklen, hvor oplysningerne i sagen stammer fra. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at der i artiklens brødtekst er redegjort nærmere for de tidligere ejerforhold i [Selskab A], herunder at [Klager] i september 2018 – meget kortvarigt – var ejer af virksomheden, ligesom det korrekt fremgår af artiklen, at [Klager] var indsat som stråmand i virksomheder af sin daværende svoger, [Person D], uden hans viden herom, og at kurator i det efterfølgende konkursbo vurderede, at [Klager] havde handlet i god tro.

Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af artiklen, at [Person D] havde misbrugt [Klager]s navn og tillid, og at [Person D] ved Retten i Odense blev idømt to år og seks måneders fængsel for blandt andet dokumentfalsk og bedrageri af særlig grov beskaffenhed. Nævnet har videre lagt vægt på, at omtalen ikke vedrører [Klager]s private forhold, men [Person D]s økonomiske svindel, som [Klager] via sit kortvarige ejerskab blev involveret i, og at sagen i forvejen er offentligt kendt. Nævnet bemærker, at det fremgår af artiklen, at [Klager] ikke har ønsket at medvirke i artiklen.

Det er herefter nævnets opfattelse, at omtalen ikke kan anses for at efterlade læserne med et ukorrekt indtryk af, at [Klager] er den nye ejer af den pågældende ejendom. Nævnet anser heller ikke i øvrigt artiklen for unødigt krænkende for [Klager]. Nævnet udtaler ikke kritik.

Afgjort den 24. april 2025